

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/76/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918201156
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918201156.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a Mgr. Janky Benkovičovej, v spore žalobkyne Y. B. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. W. XXX, proti žalovanému S. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom ul. S. K. XXX/XX, Z. K. Z., o obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/9/2018-10 z 26. apríla 2018, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) odvolaním napadnutým uznesením zo dňa 26. 04. 2018 odmietol žalobu žalobkyne na obnovu konania (prvý výrok). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanému sa právo na náhradu trov konania nepriznáva (druhý výrok).

2. Prvoinštančný súd týmto uznesením rozhodol o žalobe žalobkyne, ktorou žiadala povoliť obnovu konania vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 14C/458/2015 právoplatne skončeného vydaním platobného rozkazu zo dňa 20. 11. 2015 a ktorú zdôvodnila právne odkazom na ust. § 397 písm. a) a b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a skutkovo tým, že je možné vykonať listinný dôkaz (uznesenie o zastavení trestného stíhania voči pánovi Q.), ktorého vykonanie môže pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Okrem toho v žalobe uviedla, že proti platobnému rozkazu nepodalala odpor, pretože jej neboli známe dôvody, ktorými by v odpore argumentovala a dňa 01. 02. 2018 na internetovej stránke štátnej tajomníčky MS SR Q. X. - Brániť sa oplatí zistila, že jej bolo upreté ústavné právo na súdnu ochranu a právo vyjadriť sa ku vykonávaným dôkazom, pretože súd rozhodoval v jej neprítomnosti. Okrem toho poukázala na to, že žalovaný (žalobca v pôvodnom konaní, pozn. odvolacieho súdu) uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu nepravdivé skutočnosti, pretože ona sa s ním nikdy nestretla. Žalovaný chcel investovať sumu 10.000,- Eur ako tichý spoločník a klamal, že peniaze jej omylom zaslal na účet. V skutočnosti túto sumu požičal obchodnej spoločnosti v Maďarskej republike, na čo bol vystavený návrh zmluvy, kde bolo uvedené, že suma 10.000,- Eur bude zaslaná na jej účet. Toto bolo ústne dohodnuté medzi žalovaným a pánom Q., žalovaný jej dobrovoľne peniaze zaslal a boli použité na chod obchodnej spoločnosti, čo bolo deklarované aj pri vyšetrovaní na polícii.

3. Po vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd dospel k záveru o potrebe odmietnutia žalobkyňou podanej žaloby z dôvodu jej oneskorenosti a zjavnej nedôvodnosti. Poukázal na to, že žalobkyňa všetky teraz namietané skutočnosti boli známe minimálne pri doručení platobného rozkazu dňa 30. 11. 2015 a pokiaľ žalobu na obnovu konania podala až dňa 22. 03. 2018, stalo sa tak po uplynutí trojmesačnej subjektívnej lehoty určenej ust. § 403 ods. 1 CSP, ktorá začala plynúť dňom 01. 12. 2015 a skončila dňom

01. 03. 2016. Vo vzťahu k zjavnej nedôvodnosti podanej žaloby konštatoval, že žalobkyňa neuviedla, aké skutočnosti majú vyplývať z uznesenia o zastavení trestného stíhania voči pánovi Q. a aký by to malo mať vplyv na obnovu konania a navyše nebolo preukázané, že tento dôkaz existoval pred vydaním platobného rozkazu. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a keďže úspešnému žalovanému žiadne trovy nevznikli, náhradu trov konania mu nepriznal.

4. Proti uzneseniu podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie. Žiadala, aby „súd konal podľa žaloby doručenej na Okresný súd v Rimavskej Sobote dňa 22. 03. 2018“ ďalej v podstatných dôvodoch opakujúc len skutočnosti popísané už v podanej žalobe smerujúce ťažiskovo k tomu, že tvrdenia žalovaného v rámci rozkazného konania neboli pravdivými. Okrem toho žiadala nariadiť pojednávanie a tvrdila, že odpor jej bol „zamietnutý“, pretože nebol podaný oprávnenou osobou a nemohla o to požiadať právnik, lebo nemala dostatok financií.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že sa snažil spojiť s pánom Q. aj so žalobkyňou, ktorí ale nechceli komunikovať. Keď sa mu nepodarilo s nimi skontaktovať, zaslal žalobkyňi výzvu na vrátenie financií poukázaných na jej účet. Poukázal na ustanovenie § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka tvrdiac, že podľa neho žalobkyňa od začiatku nechcela vrátiť finančné prostriedky a tak došlo k bezdôvodnému obohateniu.

6. Žalobkyňa na vyjadrenie žalovaného reagovala popretím toho, že sa o čiastku 10.000,- Eur na úkor žalobcu obohatila, znovu zopakovala svoje vyjadrenia o nepravdivých tvrdeniach žalovaného obsiahnutých v jeho návrhu na vydanie platobného rozkazu a doplnila, že práve so žalovaným sa nedalo spojiť a nie naopak a bol to on, kto sa následne zatajoval.

7. Žalovaný už ďalšie vyjadrenie nepodal.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

9. Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa ustanovenia § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Po oboznámení sa s obsahom spisu a s odvolaním napadnutým rozhodnutím prvoinštančného súdu odvolací súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne. Odvolací súd (v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 387 ods. 2 CSP) sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením rozhodnutia, ktoré sa veľmi podrobné, zrozumiteľné a logicky vysporiadava s relevantnými skutkovými i právnymi otázkami prejednávaného prípadu. Odvolací súd si dôvody odmietnutia žaloby žalobkyne na obnovu konania konštatované prvoinštančným súdom osvojuje a na tieto poukazuje bez potreby znovu opakovať správne prijaté závery o tom, že žalobkyňa podala žalobu oneskorene a išlo súčasne aj o zjavne bezdôvodnú žalobu na obnovu konania. Súd prvej inštancie jednoducho postupoval tak po skutkovej ako aj po právnej stránke procesne bezchybne a jeho rozhodnutiu a postupu, ktorý mu predchádzal, niet čo vytknúť. V podstate tak nerobí ani žalobkyňa v podanom odvolaní, ktorá svojimi odvolacími námietkami nijak konkrétne nepolemizuje so súdom prvej inštancie prijatými závermi, v odvolaní i následnom vyjadrení totiž iba „recykluje“ to, čo tak podľa súdu prvej inštancie ako aj podľa odvolacieho súdu mohla a mala uplatniť v rámci odporu proti platobnému rozkazu, pokiaľ by ho podala.

12. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia poukazuje na to, že dôvody prípustnosti žaloby na obnovu konania sú vymedzené v ust. § 397 písm. a) až f) CSP, pričom žalobkyňa svoju žalobu založila na (tvrdenej) existencii dôvodov spadajúcich pod ust. § 397 písm. a) a b) CSP. Tým bol súd podľa ust. § 411 ods. 1 CSP viazaný. Pre oba tieto dôvody obnovy konania je potom spoločným to, že určité okolnosti (skutočnosti, rozhodnutia, či dôkazy) sú dôvodom na pripustenie obnovy konania len vtedy, ak tomu, kto podáva žalobu na obnovu konania môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V tomto smere ale žalobkyňa nijak nevysvetlila v čom by malo byť rozhodnutie

vydané v napadnutom konaní sp. zn. 14C/458/2015 iné ako bolo a teda pre ňu výhodnejšie, ak súčasne počas celého tohto konania opakovane potvrdzovala, že peňažné prostriedky vo výške 10.000,- Eur skutočne na svoj účet od žalovaného dostala a podľa pripojeného spisu k podpísaniu priloženého návrhu rámcovej zmluvy o obchodnej spolupráci nedošlo. Ak zmluva uzavretá nebola, tak je nepodstatným ako fakticky boli následne prostriedky použité s tým, že ak na druhej strane mal žalovaný prostriedky zapožičať maďarskej obchodnej spoločnosti, tak potom by nebol dôvod navrhovať uzavretie predmetnej zmluvy. Tým chce odvolací súd povedať, že nehľadiac nato, že žalobu podala žalobkyňa oneskorene po uplynutí subjektívnej trojmesačnej lehoty (keď tieto isté skutočnosti evidentne mohla namietnuť podaním odporu proti platobnému rozkazu), neboli žalobkyňou uvádzané skutočnosti spôsobilé privediť pre ňu priaznivejší výsledok konania než ten, akým konanie sp. zn. 14C/458/2015 aj skončilo (t. j. jej neúspechom). Na vierohodnosti tvrdení žalobkyne pritom nepridáva ani jej odvolacie vyjadrenie, že voči platobnému rozkazu podala odpor, keď v žalobe tvrdila práve opak - že odpor nepodala (a práve to vyplýva z pripojeného spisu sp. zn. 14C/458/2015). Jednoducho povedané, ani po zohľadnení ňou (až) teraz prezentovaných skutočností by podľa odvolacieho súdu nebol dôvod nezaviazať ju k úhrade sumy 10.000,- Eur s príslušenstvom ako prijatého bezdôvodného obohatenia. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, žalovaný vo svojom návrhu nikde netvrdil, že peniaze zaslal žalobkyni „omylom“, svoj návrh založil na tom, že sa chcel stať spoločníkom spoločnosti, ale po zaslaní peňažných prostriedkov za týmto účelom a neakceptovaní jeho výhrad k návrhu zmluvy túto transakciu zastrešujúcej, zmluva podpísaná (uzavretá) nebola. A už vôbec odvolaciemu súdu nie je zrejmé, čo pozitívne pre žalobkyňu by malo vyplývať vo vzťahu k výsledku pôvodného konania z uznesenia o zastavení trestného stíhania pána Q..

13. Na záver odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie nemusel nariaďovať pojednávanie (a takisto ani odvolací súd na prejednanie odvolania žalobkyne), keďže rozhodol uznesením o odmietnutí žaloby s tým, že ani v pôvodnom konaní nebolo porušené právo žalobkyne na spravodlivý proces, pretože vo veci bolo rozhodnuté v rámci skráteného konania platobným rozkazom, proti ktorému v zmysle poučenia mohla žalobkyňa podať odpor, tento nepodala a tak sama rezignovala na možnosť realizácie svojich procesných práv (vyjadriť sa k predkladaným dôkazom a tvrdeniam, navrhovať dôkazy, zúčastniť sa na prípadne nariadenom pojednávaní atď.).

14. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie prvoinštančného súdu (vrátane závislého výroku o trovách konania) podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 CSP a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 CSP. V tomto prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalovaný, zásadne by teda mal nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože však žalovaný trovy odvolacieho konania priznať nežiadal a ani zo spisu odvolací súd nezistil, že by žalovanému v odvolacom konaní nejaké konkrétne trovy vznikli, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).